

Non-Jewish Worker Servicing Clients on Shabbat

I have a business in which my workers and I visit clients' homes to provide a service. Sometimes a client wants the visit on Shabbat or Yom Tov. May I assign a non-Jewish employee to go? In general, our workers receive a set salary plus a commission per time they meet a client.

4. שולחן ערוך אורח חיים סי' רמו סעי' א

מוותר להשאיל ולהשכיר כליו לאינו יהודי, ואף על פי שהוא עושה בהם מלאכה בשבת, מפני שאין אנו מצווים על שביתת כלים; ויש אומרים דכלים שעושין בהם מלאכה, כגון מחרישה וכיוצא בה, אסור להשכיר לאינו יהודי בערב שבת; וביום החמישי מותר להשכיר לו, ובלבד שלא ימול שכר שבת אלא בהבלעה, כגון שישכיר לו לחדש או לשבוע

1. שולחן ערוך אורח חיים סי' רמד סעי' א

פוסק עם האיני יהודי על המלאכה, וקוצץ דמים, והאיני יהודי עושה לעצמו, ואף על פי שהוא עושה בשבת, מותר; במה דברים אמורים, בצנעה, שאין מכירים הכל שזו המלאכה הנעשית בשבת של ישראל היא, אבל אם היתה ידועה ומפורסמת, אסור שהרואה את האיני יהודי עוסק, אינו יודע שקצין, ואומר שפלוני שכר האיני יהודי לעשות מלאכה בשבת

5. שולחן ערוך אורח חיים סי' שז סעי' ד

השובר את הפועל לשמור זרעים או דבר אחר אינו נותן לו שכר שבת, לפיכך אין אחריות שבת עליו; היה שכיר שבת, שכיר חודש, שכיר שנה, שכיר שבוע – נותן לו שכר שבת, לפיכך אחריות שבת עליו. ולא יאמר: "תן לי של שבת", אלא אומר: תן לי שכר השבוע או החודש. (ואם שכרו לחודש והתנה לשלם לו כל יום כך וכך, מקרי שכיר יום) או יאמר לו: "תן לי שכר עשרה ימים".

2. שולחן ערוך אורח חיים סי' רנב סעי' ב

ומותר ליתן בגדיו לכובס אינו יהודי, ועורות לעבדן (פירוש: האומן שמעבד ומתקן העורות), סמוך לחשיכה אם קצין לו דמים או שעושה אותם בטובת הנאה, והוא שלא יאמר לו לעשות בשבת

3. שולחן ערוך אורח חיים סי' שז סעי' ד

מוותר לתת לאינו יהודי מעות מערב שבת לקנות לו, ובלבד שלא יאמר לו: "קנה בשבת".

6. שולחן ערוך אורח חיים סי' רנב סעי' ג

ואם היתה מלאכה מפורסמת וידוע שהיא של ישראל, ועושה אותה במקום מפורסם, טוב להחמיר ולאסור.

משנה ברורה שם ס"ק כה

וידוע שהיא וכו' – ולפי זה, החלוקים שניכרים שהם של ישראל והאיני יהודי מכבסן על גב הנזהר, שהוא מקום גלוי ומפורסם, צריך למחות בידו כשרואהו בשבת [מגן אברהם] אבל בתוספת שבת כתב דלא שייך בזה חשדא דלא נודע של מי הוא. והחיי אדם הקיל בזה עוד מטעם אחר, דכיון שידוע שמנהג כל בני העיר ליתן כלים לכובס בקבלנות, על כן אפילו אם האיני יהודי מכבסן במקום מפורסם – מותר, דאין בזה חשדא משום שכיר יום ... והוא הדין בכל הכלים שדרך ליתנן בקבלנות; ואין איסור בזה אלא כשעושה בבית ישראל, דשם לא מהני שום היתר

משנה ברורה שם ס"ק טו

ובאותו מקום אינו מצוי לקנות כי אם ביומא דשוקא כמו שרגיל בעיירות קטנות, הוה ליה כמזכיר לו יום השבת בפירוש, בין שמבקשו לקנות עבדו או שנותן לו למכור, ואפילו בתחלת השבוע – אסור. ובמקום שמצוי קצת גם בשאר ימים אין איסור אלא אם כן מזכיר בפירוש יום השבת